

13. Jakubovi se na útěku zdál zvláštní sen

Jakub měl na cestě ke strýci Lábanovi zvláštní sen. Viděl anděly sestupovat z nebe na zem a vystupovat zase k nebi. Jakub na tom místě postavil sloup z kamene a polil jej olejem.

Jakub podvedl svého tatínka Izáka a bratra Ezaua. Nezbývalo mu teď nic jiného než před bratrem utéct. Ten ho totiž chtěl zabít. Časně ráno ještě před východem slunce si vzal nejnnutnější věci a chystal se odejít. Zavolal si ho ale tatínek Izák. Ne kvůli tomu, že by se zlobil, ale chtěl mu znovu požehnat a poradit, že v zemi, do které dorazí, si má najít manželku, která bude věřit v Hospodina. Po tomto požehnání se Jakub vydal na cestu do neznáma. Den po dni putoval neznámou pustou krajinou, kde nepotkal žádného člověka. Stále se mu honilo hlavou: „Kdypak asi uvidím maminku a tatínka? Odpustí mi někdy můj bratr Ezau? A co Hospodin, nedostanu od něj nějaký trest, vždyť viděl moje chování?“

Když jednou večer usnul, přihodilo se mu něco velice neobvyklého. Ve snu spatřil velké krásné schodiště (žebřík), které vedlo až do nebe. Ale krásnější než schodiště byl pohled na anděly, kteří po schodech sestupovali dolů a zas vystupovali nahoru. Když se na ně chvíli díval, najednou uslyšel hlas. Přestože tento hlas dříve neslyšel, věděl bezpečně, že je to hlas Hospodina. Ten mu řekl: „Já jsem Hospodin, ke kterému se modlil tvůj Dědeček Abrahám a tatínek Izák. I přes tvé špatné chování tě mám rád a nabízím ti, abys zůstal mým přítelem! V této zemi, kde jsi teď usnul, budou jednou bydlet tvoje děti, kterých bude mnoho. Já budu s tebou, budu tě chránit, kamkoli půjdeš. Neopustím tě.“

Všechno, co Jakub před chvílí viděl a slyšel, nebyl jen obyčejný sen. Hospodin opravdu slíbil, že se bude o Jakuba starat. Když se Jakub probudil, měl srdce sevřené; uvědomoval si totiž, že vykonal mnoho špatností a mnoho nepěkného. Měl ale i velkou radost – Hospodin mu dává novou šanci. Chtěl za to všechno Hospodinu nějakým způsobem projevit svou vděčnost, a to nejen slovy. Vzal velký kámen, který měl v noci pod hlavou, postavil ho jako sloup a polil olejem. Tento sloup z kamene měl připomínat, že se zde setkal s Hospodinem, který mu nabídl, aby se opět stal jeho dobrým přítelem.

Úkol:

Kolem cest můžeme vidět různé kapličky, kříže, sochy svatých. Bylo totiž zvykem, že lidé z vděčnosti za vyslyšení svých proseb postavili Pánu Bohu

něco viditelného. Bůh jim například uzdravil člena rodiny, uchránil jejich stavení před vojáky apod. Když kolem kříže, sochy, či kapličky procházeli, vzpomněli si na Boží dobrotu. Procházíš i ty, například cestou do školky, kolem něčeho, co nám může připomínat Pána Ježíše? Příště se zde můžeš zastavit a říci“ „Pane Ježíši, děkuji Ti, že mě máš moc rád. I já Tě mám moc rád/a.“